

EL SILENCI

Quan era petita i encara anava a l'escola, aquesta paraula tenia un significat autoritari i amenaçador.

Era el mot que empraven les monges i els professors per imposar l'ordre quan els alumnes fèiem més tavorla. «Silenci!», volia dir: «la pròxima que parli surt fora de la classe i tindrà una nota baixa de conducta a fi de mes».

Als tretze i catorze anys, aquesta paraula simbolitzava l'oasi de pau, l'illa de tranquil·litat i solitud on jo volia amagar-me sovint per enfonsar-me a gust en els somnis i els estranys nequits de l'adolescència.

Anys després, aquesta paraula torna a assolir per a mi un significat negatiu, puix que és la resposta normal a moltes preguntes.

Certament, el costum de donar el silenci per tota resposta a un fet que demana explicació, ha esdevingut quasi corrent d'un temps ençà.

Des de «affaires» com el cas del carter Santa Amèlia, a Barcelona, fins a situacions quotidianes que ens afecten

directament a tots (especulació de la vivenda, manca de planificació i de mínimes condicions higièniques a les urbanitzacions, impostos indirectes, alça dels preus, especialment en les matèries primes del sector alimentació...), tot mereix, com justificació o explicació, el més irritant dels silencis.

Quin sentit té això? Per què no es dona una resposta, encara que sigui una excusa?

Això em fa pensar en un cas semblant, quan els pares «fan volar els coloms», si el fill pregunta alguna cosa que no saben com contestar.

Però, sortosament, cada cop són més els pares que, preocupats per donar una educació racional als seus fills, no rebutgen d'aclarir els dubtes que els hi plantegen. Els pedagogs i els psicòlegs, afirmen que la negativa educació que en aquest sentit rebien molts infants, no feia més que estimular d'una manera gens sana llur imaginació, i sortien i es desenvolupaven molts complexos, follies i repressions, si les preguntes trigaven a aclarir-se.

A un altre nivell no hem progressat tant, sinó tot el contrari.

Cada dia són més les preguntes que mereixen una resposta, les qüestions

que la mateixa dignitat humana no pot admetre de cap manera.

No contestar vol dir, per part del qui és responsable, deixar el problema sense solució.

No és aquest, crec, el silenci que es desitja.

Volem silenci als carrers, doncs aviat semblarien el que fins fa poc han semblat les carreteres de la costa (quan les llargues fileres de cotxes deturaven als turistes de diumenge).

Volem silenci als hospitals, a les esglésies, als cementiris.

Volem aquest silenci, sinònim de pau, arreu on l'home hagi de sentir-se tranquil·litat, reposat.

Però hi ha un altre silenci, el que he dit abans, que ens porta, pel contrari, la intranquil·litat i el neguit.

Aquest és el silenci que no volem. El que ataca directament els drets de l'home, en deixar-lo sense informació sobre qüestions dissortades que l'afecten íntimament.

Qui no hi estigui d'acord, que avisi.

GINESTA

LUIS YELAMOS

JARDINERO

Calle Virgen de los Remedios

Casa Yélamos

SANTA EULALIA DE RONSANA

Dirección e información: CASELLAS

Tel. 870 06 89

GRANOLLERS

PINTOR INDUSTRIAL

Colocación papeles pintados

Rótulos e imitaciones

Jaime Iglesias

Carretera de la Sagrera, s. n.

SANTA EULALIA RONSANA

i. g. sta. eulalia

industria gráfica

San Juan Bosco, s/n.

Teléfono 28

STA. EULALIA DE RONSANA (Barcelona)